

č. 70/1930 Sb. a vl. nař. č. 96/1930 Sb. jest použití jen na ony obecní a obvodní notáře, kterým byly odpočivné požitky vyměřeny podle zák. č. 310/1924 Sb., je zřejmo, že vl. nař. č. 96/1930 Sb. mělo, pokud jde o procentní sazbu u pensí býv. obecních resp. obvodních notářů, na myslí procentní sazbu, která byla položena za základ výměry pense podle zák. č. 310/1924 Sb. Předpis tento zřejmě nechtěl u příležitosti úpravy pense podle zák. č. 70/1930 Sb. upravovati znovu otázku procentní sazby, nýbrž stanovil, aby za základ byla vzata procentní sazba, jež byla podkladem dosavadní výměry odpočivných požitků. Pro názor, že žal. úřad měl u příležitosti odvolání st-lova na základě § 9 zák. č. 287/1924 Sb. korigovati výměru st-lových odpočivných požitků podle zák. č. 310/1924 Sb., není pak v odvolání tom opory, ježto se st-l korektury oné dřívější úpravy nedomáhal. — — —

Č. 11.479.

Stavební právo. — Řízení správní: Dá-li vyšší instance řízení nedostatečně provedené na základě § 63 odst. 2 spr. ř. č. 8/1928 Sb. doplniti, musí se doplnění to státi za stejných modalit, jaké platí ve smyslu §§ 35 a 36 stav. ř. pro Čechy pro komisionální řízení v první stolici.

(Nález ze dne 15. října 1934 č. 14.521.)

Prejudikatura: Boh. A 10.806/33.

Věc: Fa Západočeský báňský akciový spolek v Plzni proti zemskému úřadu v Praze o stavební povolení.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vadnost řízení.

Důvody: Jan S. v T. podal 25. září 1928 u obecního úřadu v Týnci žádost o povolení k stavbě obytné a hospodářské budovy na parcele čk. 14 v T. Při stavební komisi dne 26. září 1928 uvedl zástupce st-lky, že stavba má býti provedena na jejich dolových mírách Pafnuthius IX a Bettina I, a že by poklesem půdy mohla býti ohrožena. Navrhl proto, aby ke komisi byl přizván hornický znalec a aby stavební povolení bylo odepřeno pro nedostatečnou stabilitu staveniště (§ 47 st. ř. čes.). Zároveň prohlásil, že od těchto námitek proti povolení stavby upustí pod podmínkou, 1. že se stavebník vzdá všech nároků na náhradu škody, která na pozemku nebo na budovách vznikla nebo snad vznikne dolováním v uvedených dolových měrách; 2. že základní zdi budou řádně provedeny z tvrdého kamene; a 3. že zdi budou pečlivě a odbornicky spojeny železem a že nebude použito kleneb.

Výměrem z 30. září 1928 obecní úřad v T. udělil Janu S. žádané stavební povolení, v němž mu uložil podmínky, st-lkou sub 1 až 3 navržené. Proti tomuto stavebnímu povolení podal stavebník stížnost, ve které projevil souhlas s podmínkami č. 2 a 3, žádal však, aby byla zrušena podmínka č. 1 jako nezákonná. Okresní správní komise ve S. rozhodnutím z 30. listopadu 1928 zrušila konsensní podmínku č. 1 proto, že tu nejde o novostavbu (§ 47 st. ř.), nýbrž o znovuzřízení budovy, která byla požárem částečně zničena.

V odvolání podaném proti tomuto rozhodnutí dovozovala st-lka, že osk, když uznala na nepřipustnost podmínky, do konsensu sub č. 1 pojaté, byla povinna uložit obci, aby o námitkách zástupcem st-lky při stavební komisi uplatněných rozhodla. Dále popírala, že by nešlo o novostavbu. Báňský revírní úřad v P., dožádán byv o posudek, konstatoval, že se staveniště nalézá nad dolovými měrami st-lky, jichž kamenuhelné sloje jsou pod staveništěm a v jeho okolí úplně vyrubány, že primární vliv rubání na povrch jest zde již ukončen a že sekundární ssedání půdy děje se velice pozvolna po dlouhou řadu let a prohlásil, že stabilita staveniště jest sice poněkud zmenšena, že však připoutší novostavbu, bude-li provedena podle návrhů st-lky, K tomuto posudku vyjádřila se st-lka v ten smysl, že jím není odstraněna vada řízení, spočívající v tom, že nebyl ke stavební komisi přibrán hornický znalec, a vytkla, že posudek je neúplný, ježto nehledí k účinkům, jaké mělo rubání na sousední budovy v T.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lky a doplnil výměr v odpor vzatý v tom směru, že spor o námitky, st-lkou proti stavbě uplatňované, poukázal na pořad práva. Podotčeno, že navrhovaná novostavba vyhovuje všem požadavkům bezpečnostního rázu, zajišťujícím ji proti možnosti otřesů, resp. porušení stability staveniště. Po stránce bezpečnostní nelze tedy proti stavbě nic namítati a nelze odepřítí povolení z důvodů uvedených v § 47 st. ř. Překážky v cestu pak st-lkou položené rázu soukromoprávního nemohou rovněž zmařiti vydání veřejnoprávního výroku stavebníkovi příznivého. Konečně uvedeno, že účast hornického znalce při komisi není podle ustanovení stavebního řádu obligatorní a že stačí, podá-li dobrozdání úřední znalec v pozdějším stadiu řízení a poskytne-li se stranám možnost, zaujmouti stanovisko k tomuto posudku.

Stížnost podaná proti tomuto rozhodnutí v podstatě vytýká, že rozhodnutí nechalo vlastní námitky, zástupcem st-lky při stavební komisi uplatněné, nevyřízeny, ač šlo o námitky rázu veřejnoprávního, o nichž rozhodnouti náleželo stavebním úřadům. Z tohoto důvodu byl také mylný odkaz sporu o námitkách, st-lkou uplatňovaných, na pořad práva. Dále vytýká stížnost, že nevyřízena zůstala námitka odvolání, že v daném případě jde skutečně o novostavbu. Konečně vidí stížnost nezákonnost resp. vadu řízení v tom, že nebylo vyhověno návrhu na doplnění řízení přibráním hornického znalce ke komisi; dobrozdání báňského revírního úřadu, později vyžádané, nenahrazuje výslech znalců na místě samém za přítomnosti stran, jak ukazuje okolnost, že nemohla býti vzata na přetřes otázka, kterak se již ukázal vliv dolování na budovách v sousedství projektované stavby.

První námitku neshledal nss odůvodněnou.

Když osk zrušila podmínku č. 1, na níž byl konsens udělený obecním úřadem v T. vázán, domáhala se st-lka právem toho, aby bylo stavebními úřady rozhodnuto — a to věcně — o jejích námitkách, při stavební komisi přednesených, t. j. o požadavku, aby ke komisi byl přibrán hornický znalec, ježto jde o stavbu nad dolovými mírami, a aby stavební povolení bylo odepřeno pro nedostatečnou stabilitu staveniště (srov. nál. Boh. 5832 adm.). Ale žal. úřad, ač odvolání st-lčinu nevyhověl, o obou námitkách věcně rozhodl. Jednak konstatuje se v nař. rozhodnutí vý-

slovně, že »novostavba vyhovuje všem požadavkům bezpečnostního rázu, zajišťujícím ji proti možnosti otřesů, resp. porušení stability staveniště«, a dále se praví, že »nelze odepřítí povolení z důvodu skutečností uvedených v § 47 stav. řádu« (v čistopisu straně doručeném je přepsáním mylně citován § 17). Z toho je zřejmo, že se žal. úřad zabýval věcně otázkou, vykazuje-li staveniště projektované stavby dostatečnou stabilitu, že otázku tu si zodpověděl kladně a důsledkem toho ovšem nemohl vyhověti požadavku st-lky, aby stavební povolení bylo odepřeno.

Rovněž uznal žal. úřad oprávněným požadavek st-lčin, aby za účelem zjištění zmíněné stability byl vyžádán odborný posudek hornický. Oň byl požádán báňský revírní úřad; stížnost nevytýká, že by tento snad nebyl odborně způsobilým potřebný posudek podati, nýbrž namítá jen, že písemný posudek, byť i byl stranám sdělen, nenahrazuje příslušné vyšetření a vyjádření při stavební komisi samé, jak předpisuje § 36 stav. řádu. Při tom stížnost poukazuje na to, že právě z nedostatku ústního projednání znaleckého posudku zůstala bez odpovědi námitka, st-lkou již v řízení správním uvedená, že poddolování ukazuje své účinky již na stavbách v sousedství projektované budovy. Tomuto stanovisku stížnosti nemohl nss upřítí oprávněnost. Z §§ 35 a 36 stav. řádu jde najevo, že znalecká dobrozdání, týkající se přípustnosti stavby, musí býti podána při komisi samé, což má umožniti, aby strany zaujaly k posudku stanovisko, kladly znalcům otázky a žádaly doplnění dobrého zdání. Tento způsob šetření musí býti zachován i tenkrát, když vyšší instance dá řízení nedostatečně provedené na základě ustanovení § 63 odst. 2 spr. ř. (č. 8/1928 Sb.) doplnit (srov. Boh. 10.806 adm.). Ježto žal. úřad v daném případě tímto způsobem nepostupoval a ježto následkem toho skutková podstata, tvořící základ nař. rozhodnutí, potřebuje doplnění, bylo rozhodnutí to zrušiti podle § 6 zák. o ss

K ostatním námitkám stížnosti jest připomenouti toto:

Jak právě bylo dovozeno, vyřídil žal. úřad věcně obě veřejnoprávní námitky st-lčiným zástupcem při stavební komisi uplatněné. Ovšem vedle toho ve svém výměru poukázal ještě »námitky, st-lkou proti stavbě uplatňované, na pořad práva«. Které námitky při tom měl úřad na mysli, není ovšem jasné. Bezpochyby asi požadavek shora sub 1 výtčený, při jehož přijetí stavebníkem st-lka byla ochotna od svých námitek upustiti. Tento požadavek neobsahoval ovšem žádné námitky proti stavbě. Výrok o odkazu na pořad práva byl tedy — hlavně po věcném rozhodnutí o skutečných námitkách — zbytečný a nemístný. Leč nějaké subjektivní právo st-lky, jehož ochrana by spadala do kompetence nss-u, tím porušeno nebylo, stížnost sama to také netvrdí, a nebylo by proto důvodu, aby pro tento výrok bylo nař. rozhodnutí zrušeno.

Zbývá ještě výtká, že je vadou řízení, že nebyla vyřízena námitka st-lkou v odvolání uplatňovaná, že nejde o pouhé znovuzřízení budovy částečně zničené — jak za to měla osk — nýbrž o novostavbu. Tato výtká je bezdůvodná, neboť žal. úřad vychází ve svém rozhodnutí z toho, že jde o novostavbu (»... navrhovaná novostavba vyhovuje...«). Vzal-li takto úřad za své stanovisko, zastávané st-lkou, nebylo třeba, aby vůči ní svůj názor odůvodňoval (§ 70 odst. 2 spr. ř.).

K vývodům odvodního spisu, podaného Janem S., dokazujícím, že tu nejde o novostavbu, nemohl nss přihlížeti, neboť jimi může se odvodní spis nejvýš pokoušeti dokázati správnost rozhodnutí osk, nikoli však nař. rozhodnutí samého, jež — jak uvedeno — spočívá na skutkovém základě odchylném.

Č. 11.480.

O b e c n í d á v k y: Pravidla o vybírání obecní dávky z nájemného, všeobecného vodného a poplatku za používání obecních stok (vl. nař. č. 15/1928 Sb.) pro hlav. město Prahu nepřiznávají poplatníku vedle výhody nižší činže ještě také větší srážky vypočtené z vyšší činže z roku, pro který se dávka vyměřuje.

(Nález ze dne 16. října 1934 č. 18.294.)

Prejudikatura: Boh. A 11.087/34.

Věc: Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni (adv. Dr. Josef Pilař z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o obecní dávky za r. 1930.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Platebním listem z 15. června 1931 předepsal magistrát hlavního města Prahy na základě pravidel o vybírání dávky z nájemného, všeobecného vodného a poplatků za používání obecních stok, schválených pro r. 1929—1932 usnesením vlády z 28. prosince 1928 resp. z 20. srpna 1929 firmě Akciová společnost dříve Škodovy závody z domu čp. . . . za r. 1930 dávku z nájemného, všeobecné vodné a poplatek za používání obecních stok, vzav za vyměřovací základ částku 19.467 Kč 52 h, t. j. částku, která byla základem daně činžovní pro r. 1927 a resultuje z nájemného po odečtení srážek pro r. 1927 uplatňovaných.

Odvolání společnosti zamítl v postupu instančním zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím podstatně z těchto důvodů: Vl. nař. č. 15/1928 Sb. intendovalo zabezpečiti obci určitý dávkový výnos jako stálý příjmový zdroj na základě skutečnosti r. 1927 (čl. XII). Podle úmyslu normotvůrce měl býti i u odpočítatelných položek rozhodným stav r. 1927; jinak by výslovně stanovil, že má býti rozhodným stav toho roku, za který se dávka vyměřuje. Při stanovení nehybného základu, pohyblivých položek odpočítatelných, které mohou převyšovati i základ, nemohla by případně obec vůbec žádné dávky předepsati. Nelze předpokládati, že tento důsledek, jehož si byl normotvůrce jistě vědom, byl jím zamýšlen.

Stížnost, podaná do tohoto rozhodnutí k nss-u, snaží se jednak z ustanovení čl. XII vl. nař. č. 15/1928 Sb., že u dávek a poplatků vybraných na podkladě nájemného nutno upravití vyměřovací základ pro r. 1927 a další podle změn, obsažených v čl. I, II a VI — jednak z ustanovení posléz cit. článků, obsahujících poukaz na předpis § 151 zák. č. 76/1927 Sb., dovoditi, že při výpočtu dávek za r. 1930 jest přihlížeti k srážkám za tento rok a nikoli za r. 1927. Stanovisku stížností nss nemohl přisvědčiti. Zabývá se touže otázkou a na podkladě těchže výběrčích pravidel, dospěl již nál. Boh. A 11.087/34 k závěru, že pravidla neposkytují žádného podkladu pro úsudek, že chtěla poplatníku vedle